

**การพัฒนากระบวนการสอนซ่อมเสริมตามแนวประสบการณ์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ
ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 1**

A DEVELOPMENT OF THE REMEDIAL TEACHING PROCESS BASED ON SCAFFOLDED READING EXPERIENCE ON READING COMPREHENSION ABILITY OF FIRST GRADE STUDENTS

สุชนินทร์ บัณษุณันทกุล¹, ผศ.ดร.วรวรรณ เหมชะญาติ²

Suchanin Bunthunthakul¹, Asst.Prof.Dr.Worawan Hemchayart²

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนากระบวนการสอนซ่อมเสริมตามแนวประสบการณ์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2) เพื่อศึกษาผลของการใช้กระบวนการสอนซ่อมเสริมตามแนวประสบการณ์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคการศึกษาปลายปีการศึกษา 2557 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยฝ่ายประถมสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากระทรวงศึกษาธิการที่ผ่านการคัดกรองและตอบรับเข้าร่วมในการวิจัยด้วยความสมัครใจจำนวน 13 คนระยะเวลาในการวิจัย 13 สัปดาห์การดำเนินการวิจัยใช้รูปแบบการวิจัยแบบศึกษากลุ่มเดียววัดสองครั้งเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ กระบวนการสอนซ่อมเสริมตามแนวประสบการณ์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งมีองค์ประกอบ 5 ประการ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน และการประเมินผลและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบทดสอบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยเลขคณิตส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและสถิติทดสอบที่

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการพัฒนากระบวนการสอนซ่อมเสริมตามแนวประสบการณ์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีองค์ประกอบ 5 ประการ ได้แก่ หลักการวัตถุประสงค์เนื้อหาขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนซึ่งประกอบด้วยขั้นการวินิจฉัยปัญหาการอ่านขั้นการสอนและขั้นการประเมินผลและการประเมินผล

2. ผลของการใช้กระบวนการสอนซ่อมเสริมคือหลังการทดลองค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : กระบวนการสอนซ่อมเสริม, ประสบการณ์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้, ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ, นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 1

¹นิสิตหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

² อาจารย์ประจำสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to develop the remedial teaching process based on scaffolding reading experience on reading comprehension ability of first grade students, and 2) to study the effectiveness of the development remedial teaching process based on scaffolding reading experience on reading comprehension ability of first grade students. The samples were 13 first grade students of Chulalongkorn University Demonstration Elementary School, whose screening test results were certified that they should be remedial and agreed to participate in this research. Research duration were 13 weeks. The research design was one-group pretest-posttest. The research instruments were the remedial teaching process based on scaffolding reading experience consisted of five components such as principles, objectives, contents, teaching processes, and evaluation and the data were collected by using a reading comprehension ability test. Percentage, arithmetic mean, standard deviation, and t-test for dependence were applied to analyze the results of the study.

The research findings were as follows:

1. The results of developed remedial teaching process based on scaffolding reading experience consisted of five components such as principles, objectives, contents, teaching processes such as diagnose reading step; teaching steps; and assessment step, and evaluation.

2. The result of this development process was that after the experiment, the scores of reading comprehension ability were statistically higher than those of at the .05 level of significance.

Keywords : Remedial Teaching Process, Scaffolded Reading Experience, Reading Comprehension Ability, First Grade Students

บทนำ

การอ่านเป็นทักษะที่มีความจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำรงชีวิตในปัจจุบัน เป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สุดในการแสวงหาความรู้และใช้ความรู้ที่ได้จากการอ่านในการปรับตัว เป็นทักษะด้านการรับรู้ที่สำคัญมาก เพราะเป็นเครื่องมือเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ เป็นรากฐานของการเรียนรู้ แต่ละสาขาวิชาและเพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์ ความสามารถของแต่ละคนซึ่งเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ได้ผลระยะยาวมากที่สุด (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย, 2550) ถึงแม้การอ่านถูกมองว่าเป็นกระบวนการเชิงรับ แต่การอ่านเป็นกระบวนการที่สร้างสรรค์ในตัวเองและเป็นองค์ประกอบสำคัญในการนำไปสู่กระบวนการสร้างสรรค์อื่น เด็กจำเป็นต้องมีความพร้อมในทักษะการอ่านในระดับที่สูง เพื่อได้รับประโยชน์สูงสุดจากวัฒนธรรม

และชีวิตในสังคม งานวิจัยแสดงให้เห็นว่า โอกาสในชีวิตพัฒนาขึ้นจาก การอ่าน ดังนั้น การศึกษาจำเป็นต้องก้าวข้ามจากการสอนอ่านเขียนอย่างธรรมดาไปสู่การสอนให้เด็กสนุกสนานกับการอ่านและขยายขอบเขตของการอ่านให้กว้างขวางขึ้น (Holden, 2004) และการจะพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้รายวิชาต่างๆ ทั้งภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ภาษาอังกฤษ หรืออื่นๆ ให้มีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผลสูงสุดได้นั้น ในเบื้องต้นจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาเด็กให้สามารถอ่านออกเขียนได้เป็นอันดับแรก เพราะการอ่านออกเขียนได้ถือเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะส่งผลกระทบต่อคุณภาพในการเรียนรู้ของเด็ก หากปล่อยปละละเลยไม่มีการพัฒนาแก้ไขในแนวทางที่ถูกต้องตั้งแต่เริ่มแรก ก็คงยากที่จะพัฒนาเด็ก

ให้ก้าวเดินต่อไปอย่างมีคุณภาพได้ (ฟาฏินา วงศ์เลขา, 2552)

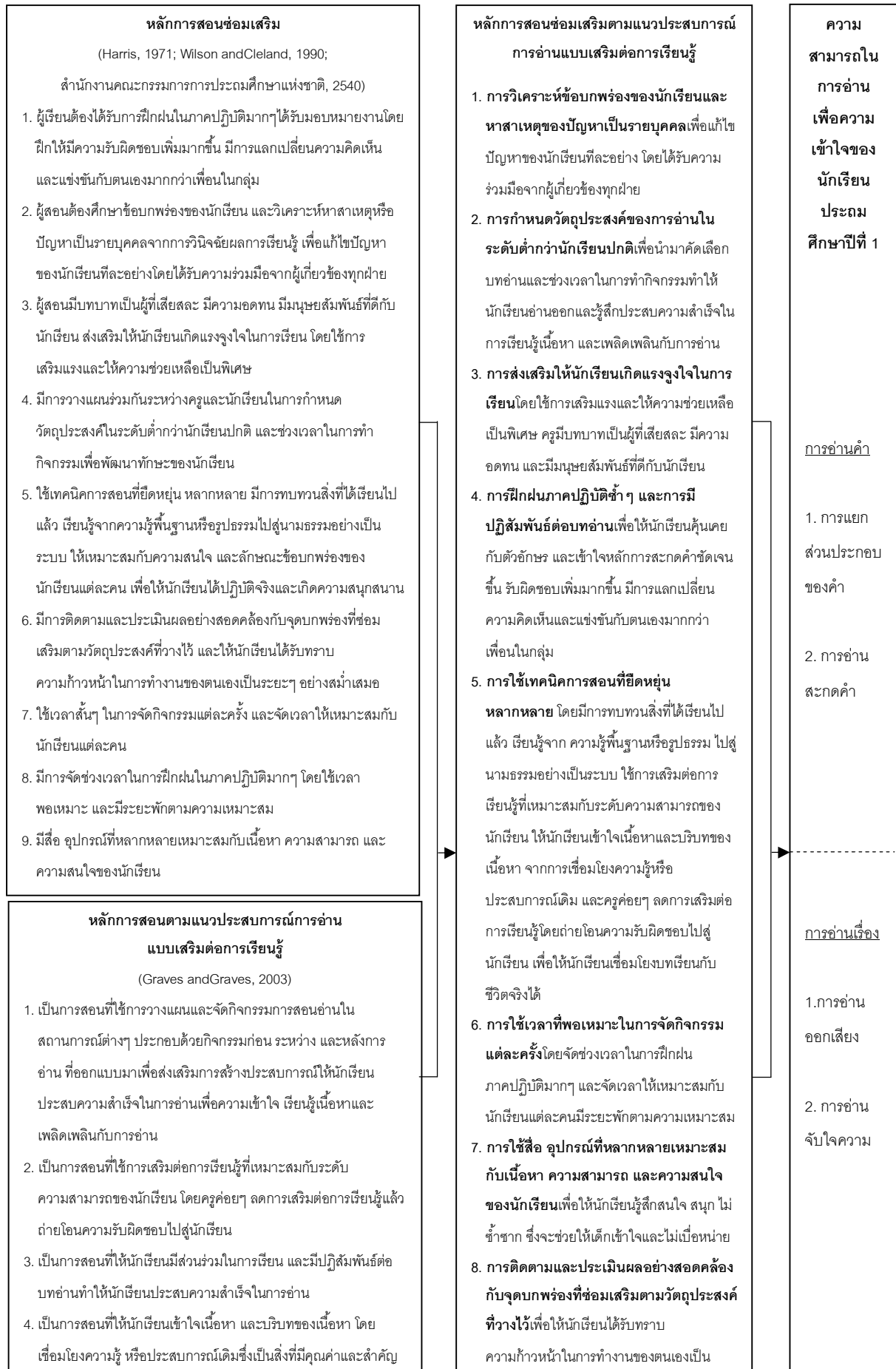
การอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นความสามารถในการสรุปหรือแสดงพฤติกรรมเข้าใจจากการอ่าน (Herberand Herber, 1993) สามารถแบ่งออกได้เป็นหลายระดับ โดยCollinsและ Cheek (1993) และ Hibbard และ Wagner (2002) ได้กล่าวเอาไว้สอดคล้องกันว่า ความเข้าใจตามตัวอักษรซึ่งหมายถึง ความรู้และทักษะที่แสดงถึงความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน สามารถเข้าใจข้อมูลพื้นฐานที่ปรากฏในหนังสือ หรือเข้าใจว่าผู้เขียนต้องการนำเสนออะไรตามข้อมูลพื้นฐานที่ปรากฏในหนังสือ เป็นความสามารถที่มีความสอดคล้องกับระดับพัฒนาการด้านการอ่านของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า (Holdaway, 1979; Cochraneand others, 1984; Clay, 2001 และ สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์, 2545) นักเรียนจะมีความสามารถในการอ่านและเพิ่มพูนคำศัพท์ได้ตามเกณฑ์ รู้จักรูปคำและเสียงของตัวอักษร สามารถอ่านคำหรือข้อความต่างๆ ได้ และใช้การคาดเดาข้อความหรือให้ความหมายจากตัวหนังสือจากประสบการณ์ และจากตัวชี้แนะของผู้เขียนที่เป็นโครงสร้างและเนื้อเรื่องพื้นฐาน ในการเชื่อมโยงความหมายกับโครงสร้างของประโยค และภาพกับเรื่องราวได้

แนวประสบการณ์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ของ Graves และ Graves เป็นแนวทางในการจัดกระบวนการเรียนรู้ของที่ช่วยให้เด็กอ่านอย่างประสบความสำเร็จ เกิดความเข้าใจจากการอ่าน เรียนรู้ที่จะอ่านได้อย่างถูกต้อง และเพลิดเพลินกับการอ่าน เพราะแนวประสบการณ์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เน้นการเสริมต่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับพื้นที่รอยต่อพัฒนาการของเด็ก มีการทบทวนความรู้เดิม กระตุ้นและสร้างความรู้พื้นฐานเพื่อการอ่าน เน้นการมีส่วนร่วมในการเรียนเพื่อทำให้เด็กมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านสูงขึ้น การมีส่วนร่วมในการเรียน เด็กจะสามารถดำเนินกิจกรรมการอ่านได้ และปรับปรุงการอ่านได้ด้วยตนเอง แนวการสอนประสบการณ์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ ยังช่วย

ส่งเสริมให้เด็กสามารถอ่าน ทำความเข้าใจและเรียนรู้เนื้อหาได้อย่างประสบความสำเร็จ ช่วยให้เด็กดึงความรู้เดิมมาใช้ในการอ่าน ขยายความรู้ด้านคำศัพท์ใหม่สร้างความรู้พื้นฐานให้เพียงพอในการอ่านได้อีกด้วย (Clark and Graves, 2005 ; Fitzgerald and Graves, 2004) แนวประสบการณ์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้มีพื้นฐานมาจากแนวคิด ทฤษฎี ซึ่งสามารถนำไปออกแบบการจัดการสอนซ่อมเสริมได้อย่างมีความเฉพาะเจาะจง และเป็นแผนที่สามารถยืดหยุ่นให้เข้ากับสถานการณ์ที่มีความเฉพาะตามวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือกลุ่มของเด็กที่มีปัญหาในการอ่าน นอกจากแนวประสบการณ์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้จะช่วยให้เกิดการพัฒนารายการอ่านเพื่อความเข้าใจให้แก่เด็กได้อย่างเหมาะสมแล้ว ยังเป็นแนวคิดที่สามารถนำไปพัฒนาการสอนซ่อมเสริมที่เหมาะสมกับเด็กแต่ละกลุ่ม ซึ่งจะช่วยให้เด็กได้พัฒนาทักษะทางภาษาของตนเองได้เต็มตามศักยภาพ โดยเฉพาะในเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ต่ำนั้นมีความเสี่ยงต่อความล่าช้าหรือบกพร่องทางภาษา หากได้รับการช่วยเหลือที่ทันท่วงทีก็จะช่วยให้เด็กมีทักษะในการใช้ภาษาและมีเครื่องมือที่พร้อมสำหรับการเรียนรู้

การวิจัยนี้จึงมุ่งหวังให้เป็นการพัฒนากระบวนการสอนซ่อมเสริมตามแนวประสบการณ์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับธรรมชาติในการเรียนรู้ภาษาของนักเรียน เพื่อช่วยส่งเสริมและกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนการสอนอ่าน มีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ สามารถนำความรู้ความเข้าใจจากการอ่านไปพัฒนาตนเองในการเรียนรู้วิชาต่างๆ และเตรียมความพร้อมในการนำไปปรับใช้ในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นต่อไปในอนาคต

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนากระบวนการสอนซ่อมเสริมตามแนวประสิทธิภาพการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 1

2. เพื่อศึกษาผลของการใช้กระบวนการสอนซ่อมเสริมตามแนวประสิทธิภาพการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 1

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนตามกระบวนการสอนซ่อมเสริมตามแนวประสิทธิภาพการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. การกำหนดประชากร ประชากร คือ นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่าย

ประถม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ที่ผ่านการคัดกรองว่าเป็นนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจอยู่ในเกณฑ์ระดับปรับปรุง

2. การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ที่ผ่านการคัดกรองว่าเป็นนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจอยู่ในเกณฑ์ระดับปรับปรุงและตอบรับเข้าร่วมในการวิจัยด้วยความสมัครใจ จำนวนทั้งสิ้น 13 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น คือ กระบวนการสอนซ่อมเสริมตามแนวประสิทธิภาพการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้

2. ตัวแปรตามคือความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ประกอบด้วยการอ่านคำ ได้แก่ 1) การแยกส่วนประกอบของคำ 2) การอ่านสะกดคำ และการอ่านเรื่อง ได้แก่ 1) การอ่านออกเสียง 2) การอ่านจับใจความ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทดลองใช้กระบวนการสอนซ่อมเสริมที่พัฒนาขึ้นโดยบูรณาการหลักการสอนซ่อมเสริมร่วมกับหลักการสอนตามแนวประสิทธิภาพการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้

2. เก็บรวบรวมข้อมูลก่อนการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง โดยการคัดกรองและวินิจฉัยปัญหาการอ่านเป็นรายบุคคลจากนั้นดำเนินการทดลองตามแผนการจัดการเรียนรู้ และเก็บรวบรวมข้อมูล จากแบบทดสอบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่

1) ก่อนการทดลองทดสอบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจก่อนการทดลองเป็นรายบุคคลเป็นระยะเวลา 1 สัปดาห์

2) การทดลองดำเนินการทดลอง เป็นเวลา 11 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 45 นาที

3) หลังการทดลองทดสอบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจหลังการทดลองเป็นรายบุคคลเป็นระยะเวลา 1 สัปดาห์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองคือ กระบวนการสอนซ่อมเสริมตามแนวประสิทธิภาพการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งมีองค์ประกอบ 5 ประการ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน และการประเมินผล

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบทดสอบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจซึ่งใช้ทั้งก่อนการทดลองและหลังการทดลองโดยลักษณะของแบบทดสอบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจนี้เป็นแบบทดสอบที่มีการดำเนินการเป็นรายบุคคล แบ่งเป็น 4 ตอน จำนวน 40 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวมทั้งสิ้น 40 คะแนน การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) ผู้วิจัยใช้การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่านตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาใช้ดัชนี IOC (Item Objective Congruence) เพื่อตรวจสอบพิจารณาความเหมาะสมของกระบวนการสอนซ่อมเสริมตามแนวประสบการณ์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 1 และแบบทดสอบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจพร้อมทั้งความเหมาะสมของกิจกรรมของแผนการจัดการเรียนรู้พบว่า ค่าความตรงเชิงเนื้อหา มีค่าอยู่ระหว่าง 0.80-1.00 ซึ่งเป็นค่าที่ยอมรับตามเกณฑ์ที่ใช้ในการตัดสินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา คือ ค่าดัชนี IOC ต้องมากกว่า 0.5 (IOC > 0.50) (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2552) จึงจะถือว่ามีความสอดคล้องกับทฤษฎีและพฤติกรรมที่ต้องการวัด

2) นำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยไปทดลองนำร่อง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการใช้งาน พบว่า เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบทดสอบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจนั้น เวลาในการทดสอบบางตอนยังไม่เหมาะสม เนื่องจากให้เวลาในการทดสอบน้อยเกินไป ผู้วิจัยจึงมีการปรับเวลาที่ใช้ในการทดสอบแบบทดสอบแต่ละตอนให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

3) หาค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากการทดลองนำร่อง พบว่า มีค่าความยากอยู่ระหว่าง 0.25-0.77 ซึ่งเป็นค่าที่ยอมรับตามเกณฑ์ คือ ค่าความยากที่ยอมรับได้จะอยู่ระหว่าง 0.2-0.8 (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2552) และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.33-0.78 ซึ่งเป็นค่าที่

ยอมรับตามเกณฑ์ คือ มีค่าอำนาจจำแนกดีมาก จำนวน 15 ข้อ และมีค่าอำนาจจำแนกดี จำนวน 25 ข้อ (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2552)

4) นำเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ปรับแก้ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ และตรวจสอบคุณภาพพบว่า เป็นที่ยอมรับตามเกณฑ์แล้วมาพัฒนาเพื่อเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยฉบับสมบูรณ์พร้อมใช้งาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบทดสอบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยคะแนนจากแบบทดสอบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ก่อนและหลังทดลองใช้กระบวนการสอนซ่อมเสริมฯ ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป วิเคราะห์โดยใช้สถิติร้อยละ (%) มัชฌิมเลขคณิต ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) สถิติทดสอบที (t-test for dependent samples) ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนากระบวนการสอนซ่อมเสริมตามแนวประสบการณ์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 1 กระบวนการสอนซ่อมเสริมฯ มีองค์ประกอบ 5 ประการ ได้แก่

1.1 หลักการ กระบวนการสอนซ่อมเสริมฯ ประกอบด้วยหลักการที่สำคัญ 8 ประการโดยบูรณาการหลักการสอนซ่อมเสริมร่วมกับหลักการสอนตามแนวประสบการณ์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ (ดังแผนภาพหน้า 5) ดังนี้

1) การวิเคราะห์ข้อบกพร่องของนักเรียน และหาสาเหตุของปัญหาเป็นรายบุคคล

2) การกำหนดวัตถุประสงค์ของการอ่านในระดับต่ำกว่านักเรียนปกติ

3) การส่งเสริมให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน

4) การฝึกฝนภาคปฏิบัติซ้ำๆ และการมีปฏิสัมพันธ์ต่อบทอ่าน

5) การใช้เทคนิคการสอนที่ยืดหยุ่น
หลากหลาย

6) การใช้เวลาที่พอเหมาะในการจัด
กิจกรรมแต่ละครั้ง

7) การใช้สื่อ อุปกรณ์ที่หลากหลาย
เหมาะสมกับเนื้อหา ความสามารถ และความสนใจของ
นักเรียน

8) การติดตามและประเมินผลอย่าง
สอดคล้องกับจุดบกพร่องที่ซ่อมเสริมตามวัตถุประสงค์ที่
วางไว้

2. วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ของกระบวนการสอนซ่อมเสริมฯ
คือ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ
ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 1 ดังต่อไปนี้

2.1 การอ่านคำ ได้แก่ การแยกส่วนประกอบ
ของคำ และการอ่านสะกดคำ

2.2 การอ่านเรื่อง ได้แก่ การอ่านออกเสียง
และการอ่านจับใจความ

3. เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการจัดกระบวนการสอนซ่อม
เสริมฯ ประกอบด้วยความรู้พื้นฐานทางการอ่าน และ
ลักษณะของบทอ่าน

4. ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน

การจัดกระบวนการเรียนการสอนซ่อมเสริมฯ
ประกอบด้วย ขั้นตอน 3 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 การวินิจฉัย
ปัญหาการอ่าน ขั้นที่ 2 การสอน ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน
คือ การฝึกอ่านตามโครงสร้างคำ การเชื่อมโยงรูปคำกับ
ความหมาย การถ่ายโยงการเรียนรู้ การอ่านและเล่าอย่าง
เข้าใจ และขั้นที่ 3 การประเมินผล

5. การประเมินผล

ผู้วิจัยดำเนินการวัดและประเมินผล
ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียน
ประถมศึกษาปีที่ 1 จากการใช้กระบวนการสอนซ่อม
เสริมฯ

2. ผลของการใช้กระบวนการสอนซ่อมเสริม
ตามแนวประสงค์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ที่มี
ต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียน
ประถมศึกษาปีที่ 1

หลังจากนำกระบวนการสอนซ่อมเสริมฯ ไป
ทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างปรากฏว่า ผลการวิเคราะห์
ข้อมูลสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ สามารถ
สรุปผลการทดลองได้ว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถ
ในการอ่านเพื่อความเข้าใจหลังการทดลองสูงกว่าก่อน
การทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

1. ผลการพัฒนากระบวนการสอนซ่อมเสริม
ตามแนวประสงค์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ที่มี
ต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียน
ประถมศึกษาปีที่ 1

1.1 การวิเคราะห์ข้อบกพร่องของนักเรียน
และหาสาเหตุของปัญหาเป็นรายบุคคล

กระบวนการสอนซ่อมเสริมฯ ที่พัฒนาขึ้น
เป็นกระบวนการที่มีฐานมาจากการศึกษาปัญหาการอ่าน
เพื่อความเข้าใจของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งพบว่า
นักเรียนส่วนใหญ่ที่อ่านแล้วไม่เข้าใจ มีปัญหาสืบเนื่อง
มากจากความรู้พื้นฐานทางการอ่าน ดังที่ Doren (2007)
ได้กล่าวถึงปัญหาการอ่านเพื่อความเข้าใจสรุปได้ว่า
ความบกพร่องหรือปัญหาในการอ่านของเด็กที่สำคัญ
เกิดขึ้นจากความบกพร่องในทักษะเกี่ยวกับการรู้จักคำ ซึ่ง
เด็กที่เกิดความบกพร่องในทักษะด้านนี้ จะไม่สามารถ
พัฒนาความสามารถไปในระดับที่สูงกว่า คือความเข้าใจ
ในการอ่านได้

1.2 การกำหนดวัตถุประสงค์ของการอ่าน
ในระดับต่ำกว่านักเรียนปกติ

กระบวนการสอนซ่อมเสริมฯ ที่พัฒนาขึ้น
มีการกำหนดวัตถุประสงค์ของการอ่านในระดับต่ำกว่า
นักเรียนปกติเพื่อให้เหมาะสมกับความสามารถ และไม่
สร้างความกดดันให้แก่เด็กนักเรียนซึ่งสอดคล้องกับที่
สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2540)

และ Graves and Graves (2003) ระบุว่า การสอนซ่อมเสริมที่จะเกิดผลดีต้องมีหลักการสอนซ่อมเสริมที่มีการตั้งวัตถุประสงค์ในระดับที่ต่ำกว่านักเรียนปกติและใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน

1.3 การส่งเสริมให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน

กระบวนการสอนซ่อมเสริมฯ ที่พัฒนาขึ้น เน้นเรื่องการสร้างแรงจูงใจ โดยการใช้กิจกรรมใดๆ ก็ได้ที่ออกแบบมาเพื่อทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจที่จะอ่าน และการสร้างความสัมพันธ์เรื่องที่ทำกับชีวิตจริงของผู้เรียนเพราะสิ่งที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนจริงๆ จัดว่าเป็นตัวสร้างแรงจูงใจที่มีพลังมาก และทำให้การสอนซ่อมเสริมนั้นๆ ประสบความสำเร็จ สอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2540) Graves และ Graves (2003) และ Ashlock (2002) ระบุว่า ผู้สอนควรมีบทบาทเป็นผู้ที่เสียสละมีความอดทนมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียนส่งเสริมให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนโดยเลือกกิจกรรมการฝึกซึ่งเห็นผลได้ทันทีว่าคำตอบของเด็กถูกหรือผิด

1.4 การฝึกฝนภาคปฏิบัติซ้ำๆ และการมีปฏิสัมพันธ์ต่อบทอ่าน

การจัดการเรียนการสอนตามกระบวนการสอนซ่อมเสริมฯ ที่พัฒนาขึ้น มุ่งเน้นการส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้หลักภาษาไทยไปพร้อมๆ กับการฝึกทักษะการอ่าน ทำให้ผู้เรียนสามารถถ่ายโยงความรู้ที่เรียนมาใช้ในการเขียนงานในแต่ละขั้นตอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่มีงานวิจัยเกี่ยวกับความเข้าใจทางการอ่าน (Broekand others, 2005; KendeouandBroek, 2005) ระบุว่าทักษะพื้นฐานซึ่งเกี่ยวข้องกับภาษาที่นำไปสู่ความสามารถในการอ่านตัวอักษรจะพัฒนาควบคู่ไปกับทักษะในการเข้าใจสิ่งที่อ่านในที่สุด

1.5 การใช้เทคนิคการสอนที่ยืดหยุ่นหลากหลาย

กระบวนการสอนซ่อมเสริมฯ ที่พัฒนาขึ้นมีเป้าหมายในการแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียนในเรื่องการอ่านเพื่อความเข้าใจ ที่ให้ความสำคัญกับผู้สอนในฐานะการเป็นตัวแบบของพฤติกรรมต่างๆ เพื่อสนับสนุนให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการอ่าน ดังเช่นที่นิงลักษณ์ คำยิ่ง (2541) ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า การจัดการเรียนการสอนที่ควรได้รับการแก้ไขมากที่สุด คือ ลักษณะการจัดกิจกรรมของครู ครูควรใช้เทคนิคในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อช่วยส่งเสริมให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น ฉะนั้นกระบวนการสอนซ่อมเสริมฯ ที่พัฒนาขึ้นนี้ จึงต้องการผู้สอนที่เปิดตา คือ เข้าใจหลักการสอนซ่อมเสริมตามแนวประสบการณ์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้และเปิดใจ คือ พร้อมจะเป็นตัวแบบในการปฏิบัติ และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีส่วนร่วม

1.6 การใช้เวลาที่พอเหมาะในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้ง

กระบวนการสอนซ่อมเสริมฯ ที่พัฒนาขึ้น มีขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนที่ใช้เวลาสั้นๆ พอเหมาะกับเนื้อหาและช่วงความสนใจของนักเรียน ตามหลักการสอนซ่อมเสริม (Harris, 1971) ที่ระบุว่า การสอนซ่อมเสริมนั้นควรเป็นกระบวนการที่ใช้เวลาสั้นๆ ในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้งและจัดเวลาให้เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน

1.7 การใช้สื่ออุปกรณ์ที่หลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหา ความสามารถ และความสนใจของนักเรียน

กระบวนการสอนซ่อมเสริมฯ ที่พัฒนาขึ้นนั้น ในขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนครูจะต้องมีการเตรียมสื่อ และอุปกรณ์ที่หลากหลายให้นักเรียน เพื่อให้เด็กเกิดความสนใจ และช่วยกระตุ้นการเรียนรู้ สอดคล้องกับหลักการสอนซ่อมเสริม (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2540; Harris, 1971; Wilson and Cleland, 1990) ที่ระบุว่า การสอนซ่อมเสริมควรมีสื่ออุปกรณ์ที่หลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาความสามารถและความสนใจของ

นักเรียนเพื่อให้ให้นักเรียนรู้สึกสนใจสนุกไม่ซ้ำซากซึ่งจะช่วยให้เด็กเข้าใจและไม่เบื่อหน่าย

1.8 การติดตามและประเมินผลอย่างสอดคล้องกับจุดบกพร่องที่ซ่อมเสริมตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

กระบวนการสอนซ่อมเสริมฯ ที่พัฒนาขึ้น มีการการติดตามและประเมินผลอย่างสอดคล้องกับจุดบกพร่องที่ซ่อมเสริมตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้เพื่อให้นักเรียนได้รับทราบความก้าวหน้าในการทำงานของตนเองเป็นระยะๆ อย่างสม่ำเสมอสอดคล้องกับหลักการสอนซ่อมเสริมสอดคล้องกับหลักการสอนซ่อมเสริม (Harris, 1971; Wilson and Cleland, 1990) ที่ระบุไว้ว่า ผู้เรียนจะพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ถ้ากระบวนการจัดการเรียนการสอนมีการติดตามและประเมินผลอย่างสอดคล้องกับจุดบกพร่องที่ซ่อมเสริมตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้และให้นักเรียนได้รับทราบความก้าวหน้าในการทำงานของตนเองเป็นระยะๆ อย่างสม่ำเสมอ

2. ผลของการใช้กระบวนการสอนซ่อมเสริมตามแนวประสบการณ์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 1

ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ว่า นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนตามกระบวนการสอนซ่อมเสริมตามแนวประสบการณ์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Fournier และ Graves (2002) ที่พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบประสบการณ์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ มีความเข้าใจในการอ่านเรื่องสั้นสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ใช้ประสบการณ์การอ่านแบบเสริมต่อการ

เรียนรู้ ซึ่งผู้วิจัยขอนำเสนอผลการอภิปรายตามลำดับดังนี้

2.1 ด้านการวิเคราะห์ข้อบกพร่องทางการอ่านของผู้เรียน

หัวใจของการสอนซ่อมเสริม คือ การสอนซ่อมที่แยกจากชั้นเรียนปกติเพื่อช่วยแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียนที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษจากครู ฉะนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สอนจะต้องเริ่มต้นกระบวนการสอนซ่อมเสริมฯ จากการศึกษาปัญหา และความต้องการของผู้เรียนเป็นรายบุคคล ดังที่สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2540) และ สมศักดิ์ สันธุระเวช (2545) ได้ชี้แนวทางถึงหลักการสอนซ่อมเสริมว่า ในลำดับแรกควรมีการศึกษาข้อบกพร่องของนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อให้ทราบความต้องการ ความเหมาะสมและปัญหาของผู้เรียน แล้วนำข้อบกพร่องมาพิจารณาหาสาเหตุหรือปัญหา

2.2 ด้านการมีส่วนร่วมของผู้เรียน

การสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการที่เกิดขึ้น โดยให้นักเรียนได้เล่าหรือตอบคำถามในสิ่งที่รู้ ได้มีการฝึกฝนภาคปฏิบัติซ้ำๆ และการมีปฏิสัมพันธ์ต่อบทอ่าน เพื่อให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับคำและโครงสร้างของคำ เข้าใจหลักการสะกดคำ และสามารถเชื่อมโยงความหมายของคำมาสู่การฝึกปฏิบัติการอ่านอย่างเป็นรูปธรรม โดยมีผู้สอนเป็นผู้ตรวจสอบความเข้าใจที่เกิดขึ้นกับนักเรียนว่ามีเหตุมีผลหรือไม่ถูกต้องชัดเจนหรือไม่ (Roehler and Cautlon, 1997) จะทำให้ผู้เรียนทราบข้อบกพร่องของตนเอง และทราบแนวทางในการแก้ไข เมื่อผู้เรียนต้องเรียนรู้สิ่งใหม่หรือสิ่งที่ยาก ผู้เรียนอาจจะต้องการความช่วยเหลือหรือการฝึกปฏิบัติมากขึ้น

2.3 ด้านการจัดกลุ่มย่อยตามระดับความสามารถของผู้เรียน

ระดับความสามารถและประสบการณ์เดิมของผู้เรียนที่มีความแตกต่างกัน ย่อมส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน ฉะนั้นกระบวนการสอนซ่อม

เสริมฯ ที่มีการจัดกลุ่มย่อยของผู้เรียนจะทำให้ผู้สอนสามารถควบคุมความยากของงานที่ผู้สอนมอบหมายให้กับผู้เรียน ให้มีความสอดคล้องกับขอบเขตพัฒนาการของผู้เรียนแต่ละคน ดังที่ Rosenshine และ Guenther (1992) ได้เสนอแนะองค์ประกอบสำคัญของการเรียนการสอนโดยการเสริมต่อการเรียนรู้ว่า ต้องการพัฒนาอยู่ในขอบเขตการพัฒนาศักยภาพของนักเรียน ผู้สอนต้องตระหนักว่า การช่วยเสริมศักยภาพจะนำไปใช้ได้เฉพาะในบริเวณรอยต่อของพัฒนาการของผู้เรียนเท่านั้น ฉะนั้นผู้สอนจึงควรพิจารณาถึงการสอนเป็นกลุ่มย่อยตามระดับความสามารถของผู้เรียน ใช้กิจกรรมที่มีความร่วมมือกันในการเรียนรู้ สอดคล้องกับ McDevitt และ Ormrod (2002) และ Gredler (2006) ได้เสนอแนวทางในการประยุกต์ใช้แนวคิดเรื่องพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (ZPD) ในการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า การให้งานที่ท้าทายต้องใช้กิจกรรมที่มีความร่วมมือกันตามกลุ่มที่มีการจัดระดับตามความสามารถ เพราะงานที่ท้าทายจะส่งเสริมให้เกิดพัฒนาการได้สูงสุด

2.4 ด้านการสร้างแรงจูงใจ และการเสริมแรง

การสอนที่สร้างแรงจูงใจ ให้แรงเสริมแก่นักเรียน และมีบรรยากาศในชั้นเรียนที่เร้าความสนใจ สามารถทำให้ผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนซ่อมเสริมส่วน เกิดความรู้สึกว่าตนเองมีความสำคัญ และมีความมั่นใจในการอ่านมากขึ้น (Woodard and others, 2006) สอดคล้องกับหลักการสอนซ่อมเสริมที่ (สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์ 2545) ได้กล่าวว่า ครูผู้สอนจะต้องสร้างความสัมพันธ์อันดีกับนักเรียนและเป็นคู่คิดในการแก้ปัญหา ตลอดจนเสริมกำลังใจ เสริมแรง ให้ความรัก ความเมตตา และให้ความช่วยเหลือเป็นพิเศษ จึงช่วยให้นักเรียนเกิดความมั่นใจว่าตนเองสามารถอ่านได้ และเข้าใจได้ และมีความมั่นใจรวมทั้งสามารถปรับตัวได้มากขึ้นเมื่อได้เข้าไปเรียนในชั้นเรียนปกติ และเป็นที่ยอมรับเมื่อมีการจัดกิจกรรมการสอนอ่านที่ท้าทายในชั้นเรียน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ครูควรใช้เวลาในการเตรียมการสอนเพราะครูต้องคัดเลือกสื่อทางภาษาที่หลากหลายและมีความสอดคล้องกับเนื้อหาที่จะสอนและมีระดับความยากง่ายที่แตกต่างกันการจัดทำสื่อประกอบการสอนรวมถึงการศึกษาข้อมูลของเนื้อหาในเชิงลึก
2. ครูควรมีการเลือกใช้วิธีสอนและเทคนิคการสอน ครูสามารถเลือกใช้ได้อย่างหลากหลาย โดยพิจารณาตามความเหมาะสมและความสอดคล้องกับขั้นตอนของกระบวนการสอนซ่อมเสริมฯ เนื้อหาสาระ ประสบการณ์เดิม และบริบทของการเรียนการสอน
3. ครูควรจัดกิจกรรมโดยคำนึงถึงพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (Zone of Proximal Development) นำไปสู่วิธีการให้ความช่วยเหลือในการเรียนรู้ (Scaffolding) จากครู หรือเพื่อนสมาชิกซึ่งจะช่วยพัฒนานักเรียนสามารถทำในสิ่งที่เขาสามารถจะทำได้
4. ครูควรสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ให้กับนักเรียนโดยการสร้างทางเลือกที่หลากหลายให้กำลังใจและไม่ตำหนิการที่นักเรียนประสบความสำเร็จและไม่กลัวการทำผิดจะทำให้นักเรียนพร้อมที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ เพิ่มขึ้น
5. ครูควรมีการประเมินความสามารถนักเรียนเป็นระยะเพื่อนำผลที่ได้ไปเปลี่ยนแปลงการแบ่งกลุ่มใหม่เพื่อให้ให้นักเรียนได้รับการสอนที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของตนเองมากที่สุด

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาและพัฒนาระบบการสอนซ่อมเสริมฯอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ได้การสอนซ่อมเสริมฯที่มีความเหมาะสมมากขึ้น
2. ควรมีการศึกษากาใช้กระบวนการสอนซ่อมเสริมฯในระยะยาวโดยนำกระบวนการสอนซ่อมเสริมฯนี้ไปใช้ติดต่อกันเพื่อศึกษาผลที่จะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องรวมทั้งติดตามความคงอยู่ของความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียน

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยจาก “ทุน 90 ปีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย” กองทุนรัชดาภิเษก สมโภช จึงขอกราบขอบพระคุณมา ณ ที่นี้ด้วย

บรรณานุกรม

- คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2540). **การสอนซ่อมเสริมทักษะภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- นงลักษณ์ คำยั้ง. (2541). **การศึกษาศึกษาความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนคำใหม่โดยการใช้นิทาน ปริศนาคำทาย และการสอนตามคู่มือครู**. ปรินญาณิพันธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พาวินา วงศ์เลขา. (8 กรกฎาคม 2552). **อ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ ปัญหาที่ทำทนาย**, เดลินิวส์, 22.
- ศิริชัย กาญจนवासี. (2552). **ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม**. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมศักดิ์ สิ้นธุระเวชญ์ (2545). **สร้างความเข้าใจสู่การปฏิบัติจริง: การวัดและประเมินผลการเรียนรู้**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2545). **หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิรัช. (2550). **การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา: กลยุทธ์สู่ความสำเร็จในการพัฒนาการรู้หนังสือ เพื่อปวงชน**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: มูลนิธิโรตารีแห่งประเทศไทย.
- Ashlock, R. B. (2002). *Error patterns in computation*. (8th ed.). Ohio: Merrill Prentice Hall.
- Broek, V. D., and others. (2005). Assessment of comprehension abilities in young children. In S. Stahl & S. Paris (Eds.), *Children's reading comprehension and assessment* (pp. 107-130). New Jersey: Erlbaum.
- Clark, K. F., and Graves, M. F. (2005). Scaffolding students' comprehension of text. *The Reading Teacher*, 58(6), 570-580.
- Clay, M. (2001). *Change over time in children's literacy development*. Auckland: Heinemann.
- Cochrane, P., and others. (1984). *Introduction to early childhood education*. New York: A Simon and Schuster.
- Collins, M. D., and Cheek Jr, E. H. (1993). *Diagnostic-prescriptive reading instruction: A guide for classroom teachers*. (4th ed.). Iowa: Wm. C. Brown.
- Doren, M. (2007). *Doren diagnostic reading test of word recognition skills*. (5th ed.). Minnesota: American Guidance Service.
- Fitzgerald, J., and Graves, M. F. (2004). Reading supports for all. *Educational Leadership*, 62(4), 68-71.
- Fournier, D. N., and Graves, M. F. (2002). Scaffolding adolescents' comprehension of short stories. *Journal of Adolescent and Adult Literacy*, 46(1), 30-39.
- Graves, M. F., and Graves, B. B. (2003). *Scaffolding reading experiences: Designs for students success*. (2nd ed.). Massachusetts: Christopher-Gordon.

- Harris, A. J. (1971). Improving the teaching of remedial reading. In D. Emerald (Ed.), **Detection and correction of reading difficulties**. New York: Meredith.
- Herber, H. L., and Herber, J. N. (1993). **Teaching in content areas with reading, writing and reasoning**. Massachusetts: Allyn and Bacon.
- Hibbard, K. M., and Wagner, E. A. (2002). **Assessing and teaching reading comprehension and pre-writing, 3-5**. New York: Eye on Education.
- Holdaway, D. (1979). **The foundations of literacy**. Sydney: Ashton Scholastic.
- Holden, J. (2004). **Creative reading: Young people, reading and public libraries**. London: Demos.
- Kendeou, P., and Broek, V. D. (2005). The effects of readers' misconceptions on comprehension of scientific text. **Journal of Educational Psychology**, 97, 235-245.
- Roehler, L., and Cantlon, D. (1997). Scaffolding: A powerful tool in social constructivist classrooms. In K. Hogan & M. Pressley (Eds.), **Scaffolding student learning** (pp. 120-130). Massachusetts: Brookline Books.
- Rosenshine, B., and Guenther, J. (1992). Using scaffolds for teaching higher level cognitive strategies. In J. W. Keefe & H. J. Walberg (Eds.), **Teaching for thinking** (pp. 35-47). Virginia: National Association of Secondary School Principals.
- Wilson, R. M., and Cleland, C. J. (1990). **Diagnostic and remedial reading for classroom and clinic**. (6th ed.). Arizona: Prentice Hall.
- Wood, D., Bruner, J. S., and Ross, G. (2006). The role of tutoring in problem solving. **Journal of Child Psychology and Psychiatry**, 17(2), 89-100.